

סדפס
בשביל
עלית הנזק

ב"ה

ג ל י ו נ ר ת ל ע י ר ו ן ב פ ר ש ת ה ש ב ר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ -
שנת הסתים עשרה
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נסי מזרחי באמריקה

ליב ח - ל"ה

כי תשא (תשי"ג)

א. טאלה מבנה :

1. קאסוטו בפרוטו לטמות מחלק את פרקנו (החל מפ' ז') לסלטה חלקים: ז - יד; ט"ו - כ"ט; ל' - ל"ה.
הסבר את חלוקתו זאת (נסה לתת טמות לחלקים) וחלק את החלק האמצעי (ט"ו - כ"ט) ליחידות קטנות!
 2. נחקטו המפרטים בהבנת פסוקים ל' - ל"א, אם זו תפלה שניה שהתפלל משה או חזרה על התפלה שהזכרה כבר בפסוקים י"א - י"ג.
ע' ראב"ע י"א ד"ה ויחל משה החל מן "ויש אומרים כי זאת התפלה" עד "ויזכור ביניהם עד שהסיר אותה".
" כ"ט " ויאמר משה עד "ורבים ככה".
רמב"ן י"א " למה ה' יחרה אפן החל מן "והתפלה הזאת למה ה' עד וזהו הסדר הנכון במדשיות אלה.
- מהו מבנה פרקנו לפי סתי הדעות האלה?
 {א} מהי טענתו העיקרית של ראב"ע לחזוק דעתו?
 {ב} היכן מצינו בלמודנו הסנה דרך כזו של פירוש לראב"ע
 {ג} (רש"י סמפרט כאן לפסוק כ"ט) בפרשיות הקודמות בספר טמות?
 {ד} מה הן טענותיו של הרמב"ן בגד דעת הראב"ע?
 {ה} מהו ההבדל העיקרי בין ספור מהלך הדברים כאן לבין הסדר הניתן בדברים פרק ט"ו?
 {ו} כיצד מסביר הרמב"ן את ההבדל בין שניהם?
- ב. י"ז ויטמע יהוטע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה. י"ח ויאמר: אין קול ענות גבורה...

ב"ה

ג ל י ו נ ר ת ל ע י ר ו ן ב פ ר ש ת ה ש ב ר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ -
שנת הסתים עשרה
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נסי מזרחי באמריקה

ליח ח' הכיור וכנו.

ויקהל-פקודי (תשי"ג)

א.א. טאלה לטון

ראב"ע ח' ובי"ח "במראות" חתח מ"ם כי נכון הוא בלטון הקדש כמו (ויקרא ח' ל"ב) והנותר בבשר ובלחם...
 והרמב"ן בבאור חולק עליו וקובע טיס הבדל בין "במראות" ובין אלו נאמר "במראות". החולל להסביר מהו ההבדל לדעתך?
 העזר בחטובתך ברמב"ן כ"א ד"ה אלו פקודי החל מן "ולא הזכיר בכאן הכיור" עד "ויחכן טלא היה בפקודת איתמר".

ב. ח' במראות הצובאות אשר צבאו.

תנחומא פקודי ט': אחה מוצא בטעה שהיו ישראל בעבודת פרח במצרים, גזר עליהם פרעה טלא יהיו יטנים בבתייהם וטלא יהיו מטמטין מטותיהם. אמר ר' שמעון בן חלפתא: מה היו בנוח ישראל עושות? יורדות לשאוב מים מן היאור והקבה"ו מזמין להם דגים קטנים בחוץ כדיהם והן מוכרות ומבשלות מהן ולוקחות מהן יין והולכות לשדה ואכילות את בעליהן שם. משהיו אוכלים ושותים נוטלות המראות ומביטות בהן עם בעליהם. זאת אומרת: "אני נאה ממך", וזה אומר: "אני נאה ממך" - ומחוך כך היו מרגילין עצמן לידי תאוה ופרין ורבין והקבה"ו מוקדן לאלתר. שנ' "וכני ישראל פרו ויטצו וירבו ויעצמו במאד מאד"

ראב"ע י"ח ד"ה וישמע יהושע
" ויהי " ויאמר

אברבנאל: כאשר ירד משה מן ההר מצא את יהושע משרתו סתיה מקום ביהוה בסוף ההחור שלוח אותו וירד עמו; ובהיותם יורדים שמע את קול העם ברעה ואמר אל משה: "קול מלחמה במחנה", כי לא ידע יהושע דבר מענין העגל ולא הגיד לו משה מה שאמר לו ה' ית'. ואמנם "ויאמר אין קול ענות גבורה..." אפשר לפרש על משה שאמר ליהושע "אין זה קול מלחמה כאשר אמרת, לפי שאם היה קול מלחמה, היה נשמע בהכרח קול ענות גבורה של מנצחים סירטמו קולח בטמחה, וכן קול ענות המנוצחים סירטמו קולם בבכי. ולפי שאינו לא זה ולא זה אינו קול מלחמה, אלא קול ענות אנשים המדברים בקולות וברקים. ואם נפרט ויאמר: "אין קול ענות גבורה" על יהושע, יהיה ענינו שבתחילה גזר שהיה קול מלחמה ואח"כ אמר: אבל אינו קול ענות גבורה מהמנוצחים וגם אינו קול בלי מהמנוצחים נכו' וכו'; והיה אם כן יהושע מסופק בדבר לדעת מה הוא, כי משה לא גלה לו הסוד.

המלבי"ם: יש לומר שמשה הגיד ליהושע מה שאמר לו ה' נכאשר שמע קול תרועה שבמחנה צמר: "קול מלחמה במחנה" וזה סימן שיש מקנאים על מעשה העגל עד שעמדה מלחמה בין שתי הכתות. "ויאמר משה" - אם היה קול מלחמה היה צריך להשמע שני מיני קולות... ואני סומע רק קול ענות וצעקה.

1xx. התוכל למצוא סבה לכך למה נכתב "ברעה" בכתב הקדום ב"א בסוף ולא בכתב הרגיל של ר' ככנזי לזכר?

2. מה הן הדעות השונות בענין הסיחה שבפסוקים י"ז-י"ח. התוכל להביא במוקים (ענינים ולטוניים-סגנוניים) לאחת מן הדעות הנ"ל?

3xx. התוכל למצוא טעם למה ספרה התורה לנו שיחה זו של פסוקים י"ז-י"ח שהתנהלה לפני שבירת הלוחות? מה באה ללמדנו?

ג. כ"א מה עשה לך העם הזה
 רש"י ד"ה מה עשה לך העם
 רמב"ן " " " " " "

1. המבר מה ההבדל בין שני הפרושים האלה, לדעת מי מסניהם רוצה משה ובנו ללמד סגנונית על ישראל ולדעת מי מסניהם מלמד הוא סגנונית על אהרן.

2. מהי טענת הרמב"ן נגד רש"י?

3. למי מסני המפרשים יש להביא טעם מבראשית כ' ט"ז?

4x. כיצד יש לפרט את הבטוי "העם הזה" לדעת כל אחד מסני הפירושים?

(שמות א' ז') וכתב בהן "וחמלא הארץ אותם..." וכאשר יענו אותם כן ירבה וכן יפרוץ הולכות אותן המראות שהיו מראות לבעליהן וטרגילות אותן לידי תאוה מתוך הדרך העמידו כל הצבאות קנאמר (שמות י"ב) "יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים" ונאמר (י"ב ג"א) "הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם".

כיון שאמר לו הקב"ה למשה לעשות את המסכן עמדו כל ישראל וגתנדבו: מי שהביא כסף ומי שהביא זהב או נחשת ואבני שהם ואבני מלואים - הביאו בזריזות הכל. אמרו הנשים: מה יש לנו ליתן בגדבת המסכן. עמדו וחביאו את המראות, דהלכר להן אצל משה.

כשראה משה אותן המראות זעף בהן. אמר להן לישראל: "סלו מקלות ושבירו שוקיהן של אלו. המראות למה הן צריכין?" אמר לו הקב"ה למשה: "משה! על אלו אתה מבזה? המראות האלו הן העמידו כל הצבאות הללו במצרים! סול מהם ועשה מהן כיור נחשת וכנו לכהנים שממנו יגיד מהקדשין. שנאמר (ל"ו ח') "ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצובאות אשר צבאו" - באותן המראות שהעמידו את כל הצבאות האלו.

וע' רש"י ד"ה במראות הצובאות אשר צבאו פתח אהל מועד ושיח לב, כיצד קצר ועבד דברי המדרש הנ"ל

ראב"ע וטעם הצובאות.

1x. כיצד מסביר המדרש את הכפל של "הצובאות" אשר "צבאו"?

2x. מה ההבדל בין המדרש לבין הראב"ע בהערכת המראות ומה הן שתי ההשקפות השונות המוצאות בסו"ת בדבריהם?